गारकः-रिका-गालकः-लिका, गारकः-रिका-गालकः-लिका, जिगरिषकः-जिगरीषकः-जिगलिषकः-जिगलीषकः-षिका, जेगिरकः-रिका-जेगिलकः-लिका ; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि तौदादिकगृ धातुवत् (427) बोध्यानि ॥ [1]गृणन्-[A]ती । अस्य धातोः सन्नन्ते सर्वत्र इडागमस्य 'वृतो वा' (7-2-38) इति दीर्घः भवत्येव । 'अवाद् ग्रः' इत्यत्र अस्य न ग्रहणम् । 'अवपूर्वो गृणातिः न प्रयुज्यते (1-3-51) इति **भाष्यात्** । अस्माद् धातोः यङ्प्रत्ययः नोत्पद्यते, अनभिधानात् इति (8-2-20) **काशिका** ॥

(429) "गेपृ कम्पने" (I-भ्वादिः-369. सक. सेट्. आत्म.) [अ]

गेपकः-पिका,	गेपकः-पिका,	जिगेपिषकः-षिका,	जेगेपकः-पिका ;
गेपिता-त्री,	गेपयिता-त्री,	जिगेपिषिता-त्री,	जेगेपिता-त्री ;
—	[2]गेपयन्-न्ती,	गेपयिष्यन्-न्ती-ती ;	—
गेपमानः,	—	जिगेपिषमाणः,	जेगेप्यमानः ;
गेपिष्यमाणः,	—	जिगेपिषिष्यमाणः,	जेगेपिष्यमाणः ;
गेप्-गेपौ-गेपः ;	—	—	—
गेपितम्-तः,	गेपितः,	जिगेपिषितः,	जेगेपितः-तवान् ;
गेपः, [3]गेपनः,[B]	गेपः,	जिगेपिषुः,	जेगेपः ;
गेपितव्यम्,	गेपयितव्यम्,	जिगेपिषितव्यम्,	जेगेपितव्यम् ;

---

1. शतरि 'क्र्यादिभ्यः—' (3-1-81) इति श्ना विकरणप्रत्ययः । 'श्नाऽभ्यस्तयोरातः' (6-4-112) इत्याकारलोपः । 'प्वादीनां ह्रस्वः' (7-3-80) इति शिति परे ह्रस्वः । णत्वम् । उगित्त्वेन स्त्रियां ङीप् ।
2. 'निगरणचलनार्थेभ्यः | '(1-3-87) इति ण्यन्तात् परस्मैपदमेव ।
3. 'चलनशब्दार्थादकर्मकात्—' (3-2-148) इति तच्छीलादिषु युच् ।

[अ] '—गेपृ ग्लेपृ च' इति धातुपाठे पठ्यते । अत्र, 'चकारात् कम्पने, गतौ च सूत्रविभागात् ।' इति [क्षीर] स्वामी । मैत्रेयस्तु चकारमन्तरेण पठित्वा 'कम्पने' इत्यपेक्ष्यते ।' इति **माधवधातुवृत्तौ** ।

A. 'इत्थं हरौ गृणति हस्तिपकोऽपि कोपी जीनोऽप्यहं न तु रिणामि भियेति वादी ।' धा. का. 3-8.

B. 'अगेपनोऽग्लेपत स व्रजे यदा रविस्तदाऽमेपत पश्चिमां दिशम् ।
प्ररेपितात् कोरकतां सरोरुहादलेपि भृङ्गैः कुमुदं त्रपान्वितैः ॥' धा. का. 1. 48.